

VTISI DIJAKINJE O DRUŽENJU Z VAROVANCI VARSTVENO DELOVNEGA CENTRA NOVO MESTO

Sama sem prepričana, da so za ljudi z motnjo v duševnem in/ali telesnem razvoju pomembne enake stvari kot za vse nas. Izobraževanje, kvalitetno preživljanje prostega časa, delo, uresničevanje lastnih idej, osebna higiena, zdravje, partnerstvo, sploh pa prijateljstvo in pristni medsebojni odnosi, čemur smo na gimnaziji v četrtek, 20. 10. 2016 dali poseben poudarek.

Osebe, ki so nas obiskale so že na prvi pogled dajale vtis srčnosti in iskrenosti, kar dandanes pogrešam pri ljudeh brez tovrstnih motenj. To, da so se bili pripravljene s tako zagnanostjo spoznati z nami, je res neverjetno in čeprav jih je bilo malce težje razumeti, se je navzven videlo, da si želijo sodelovati pri aktivnostih, ki smo jih zanje pripravili. Spomnim se, kako je na začetku eden izmed njih, ko smo sedeli na stolih v krogu, rekel: "Danes ne bom nič govoril." Po njegovih besedah sodeč je delovalo, da bo pri tem tudi vztrajal, a ni dolgo trajalo, ko se je v sproščenem vzdušju omehčal in se na koncu v fitnessu čisto navdušen izkazal za odličnega telovadca. Nasploh sem bila fascinirana nad tem, koliko spretnosti imajo ti ljudje in kako jih razvijajo v VDC-ju. VDC ima obliko proizvodnega dela, ampak predvidevam, da se tega ne da enačiti z delom v neki tovarni. Osebe zaradi svojih težav pri delu potrebujejo vodenje, pomoč in podporo, vem pa, da se za enim lepim izdelkom skriva ogromno njihovega truda, ponavljanja in vložene energije. Všeč mi je bilo, ko smo si izmenjali simbolična darila. Opazovala sem njihove navdušene obraze ob brskanju po vrečkah. Od veselja so se želeli vsepovprek objemati, kar se je marsikomu sprva zdelo nenavadno, ampak na ta način so pokazali svojo hvaležnost, ne le za darila, ampak za celotno dopoldansko druženje.

Tudi zame in za moje sošolke je bila to ena super izkušnja, ob kateri sem se naučila, kako pomembna je vztrajnost. Ti ljudje vztrajajo, da se znajo lažje spoprijemati z osnovnimi življenjskimi nalogami, mi, ki življenje živimo brez takšnih ovir, pa bi morali pokazati še toliko več volje in vztrajnosti, da dosežemo svoje zastavljene višje cilje.

Ines Metelko, 3.E